

Romeinen – hoofdstuk 5

*Vertaling Bible Commentary van Andrew Wommack
Wiebrig Calderhead, 2008*

(Om in Word naar een eindnoot te springen: plaats de cursor bij de eindnootverwijzing, kies Beeld (menubalk) – voetnoten. Om terug te gaan naar de tekst: zet de cursor in de eindnoot, klik rechts, kies "Ga naar eindnoot")

Hoofdstuk 5

1 Wij dan, gerechtvaardigd uit het geloof, hebben vrede met God door onze Here Jezus Christus,

Opmerking 1 bij Romeinen 5:1: Het woord "dan" betekent: "om die reden, daarom, derhalve, bijgevolg, dientengevolge". Paulus had in hoofdstuk 4 door het leven van Abraham aangetoond dat rechtvaardiging door geloof kwam. Daarna verklaarde hij dat deze waarheden over Abraham niet in de Schrift waren opgenomen vanwege Abraham, maar opdat ook wij door geloof gerechtvaardigd konden worden (Rom. 4:23-24)¹. Nu hij de rechtvaardiging door geloof heeft vastgesteld, gaat hij uitleggen waar rechtvaardiging door geloof in plaats van rechtvaardiging door werken goed voor is.

Opmerking 2 bij Romeinen 5:1: Paulus noemt vrede als eerste voordeel van gerechtvaardigd zijn uit geloof in plaats van uit werken. Vrede kan alleen komen wanneer we met God omgaan op basis van geloof in wat Hij voor ons heeft gedaan in plaats van wat wij voor Hem kunnen doen. Iemand die denkt dat hij moet presteren om een bepaalde standaard te bereiken voordat hij door God zal worden aanvaard, zal geen vrede hebben. Dat plaatst de last van redding op onze schouders en die last kunnen we niet dragen.

Voordat we gered werden, waren we niet in staat om heilig genoeg te leven om God te behagen en nu we wel gered zijn, zijn we nog steeds niet in staat om heilig genoeg te leven om God te behagen (Heb. 11:6)². We werden gered door geloof en we moeten doorgaan om door geloof met God te wandelen (Kol. 2:6)³. Omdat veel Christenen die van God houden dit niet hebben begrepen, kunnen ze niet van de vrede genieten die aan hen door geloof in Jezus werd gegeven. Dit is het evangelie van vrede (Luc. 2:14; Rom. 10:15; Ef. 6:15)⁴.

2 door wie wij ook de toegang hebben verkregen [in het geloof] tot deze genade, waarin wij staan, en roemen in de hoop op de heerlijkheid Gods.

Opmerking 3 bij Romeinen 5:2: Het Griekse woord dat hier met "toegang" is vertaald is "prosagoge". Het wordt in het Nieuwe Testament drie keer gebruikt, en wordt steeds met "toegang" vertaald (hier, Ef. 2:18; 3:12)⁵. Geloof is onze toegang, of ons toegangsbewijs, tot de genade van God. Niemand wordt zonder toegangsbewijs toegelaten. Onze eigen goede werken zullen ons geen toegang verlenen. Gods genade is alleen toegankelijk door geloof.

Opmerking 4 bij Romeinen 5:2: Het Griekse woord dat hier met "roemen" is vertaald komt ook voor in de verzen 5 en 11. Dit Griekse woord is "kauchaomai"

en betekent “opscheppen, hoog opgeven van” (in goede of slechte zin). Het is afgeleid van het verouderde woord “aucheo” wat “in het (trotse) bezit zijn van, bogen op” betekent. Paulus roemde in de genade die aan hem gegeven was en de hoop om met Jezus verheerlijkt te worden.

Iedereen zou kunnen roemen in deze goede dingen, maar Paulus ging verder en zei dat hij zelfs roemde temidden van verdrukking. Niet veel mensen roemen in moeilijke tijden. Maar Paulus kon hierin roemen omdat hij volledig overtuigd was van de trouw en onvoorwaardelijke genade van God. Degenen die niet in verdrukking kunnen roemen, zijn niet overtuigd.

Opmerking 5 bij Romeinen 5:2: Roemen en hoop hangen nauw met elkaar samen. Als we geen hoop hebben, kunnen we niet in moeilijke tijden roemen. Daarom is hoop erg belangrijk in het Christelijke leven.

Opmerking 6 bij Romeinen 5:2: De hoop waar Paulus in roemt is waarschijnlijk de zalige hoop, zoals hij dat in Titus 2:13 noemt.⁶ In dat geval verwees Paulus duidelijk naar de tweede komst van Christus. Daarom spreekt Paulus hier waarschijnlijk over de wederkomst van Jezus, wanneer wij Hem gelijk zullen wezen (1 Joh. 3:1-2)⁷.

3 En niet alleen (hierin), maar wij roemen ook in de verdrukkingen, daar wij weten, dat de verdrukking volharding uitwerkt,

Opmerking 7 bij Romeinen 5:3: Paulus had net gezegd dat hij roemde in de tweede komst van Jezus en de heerlijkheid die in ons openbaar zou worden (Rom. 8:18)⁸. Iedereen kan roemen in de hemel. Maar nu zegt Paulus dat hij ook roemt temidden van verdrukking. Maar zeer weinig mensen kunnen dit zeggen en Paulus legt dit voor als een direct resultaat van rechtvaardiging uit geloof.

Als we geloven dat God van ons houdt vanwege ons geloof in Hem en niet vanwege onze prestaties voor Hem, dan roemen wij; niet alleen in goede tijden en bij prettige dingen, zoals gedachten over de hemel, maar ook in moeilijke tijden. Ons geloof blijft standvastig. Mensen die op hun eigen inspanningen vertrouwen zullen echter bij moeilijkheden geheel van streek raken, omdat ze weten dat ze krijgen wat ze verdienen en ze zullen het gevoel hebben dat ze eerst hun gedrag op orde moeten brengen voordat ze enige hulp kunnen verwachten. Hun aandacht zal op zichzelf zijn gericht, in plaats van op Jezus, de leidsman en voleinder van hun geloof (Heb. 12:2).⁹

In vers 10 gaat Paulus door met deze gedachte. In de verzen 6-8 laat hij zien hoe groot Gods liefde voor ons was doordat Christus voor ons stierf toen wij nog zondaren waren. Daarna trekt hij middels een vergelijking een conclusie. Als God van ons hield toen wij nog Zijn vijanden waren, hoeveel te meer houdt Hij nu van ons, nu we Zijn zonen zijn. Dat is de reden dat we zelfs in verdrukking kunnen roemen. Als God in het leven van Paulus kon werken toen hij een zondaar was om hem tot rechtvaardiging te brengen, hoeveel te meer zal God alles voor hem ten goede doen meewerken nu hij met God is verzoend.

Opmerking 8 bij Romeinen 5:3: Sommige mensen hebben deze tekst uitgelegd als zou God degene zijn die verdrukkingen brengt om positieve resultaten in ons leven voort te brengen. Dat staat er echter niet.

Verdrukking bestaat, niet omdat God het creëerde, maar omdat er een strijd is tussen het koninkrijk van God en het koninkrijk van de duivel. Als wij in geloof wandelen, kan God ons zo'n overwinning geven dat we er door die strijd eigenlijk beter van worden.

Het is als een leger dat oorlog voert. Als het leger wint, dan is er buit te behalen. Maar als de soldaten de vijand in de armen zouden sluiten vanwege de buit die ze verwachten te ontvangen, zouden ze worden gedood in plaats van gezegend. Eerst moet je vechten om de oorlog te winnen en daarna, en alleen daarna, zal de buit beschikbaar zijn. De vijand komt niet om een zegen te zijn, maar als we overwinnen kan de vijand een bron van zegen worden.

Evenzo zijn verdrukking en tegenslag geen zegeningen van God (zie opmerking 2 bij Joh. 9:2)¹⁰. Ze zijn aanvallen van de vijand en bedoeld om het Woord van God uit onze levens te stelen (zie opmerking 5 bij Marc. 4:16)¹¹. Niemand zou moeten zeggen dat de verzoeking van God komt, want God is niet degene die wie dan ook maar verzoekt (Jak. 1:13)¹². Er is echter buit te behalen als we vechten en onze problemen overwinnen.

Als wij door problemen volmaakt zouden worden, dan zouden de meeste Christenen al een hele tijd geleden volmaakt zijn geworden, en zouden diegenen die de grootste problemen hebben de grootste Christenen zijn, maar op deze manier gaat het niet. Gods Woord is gegeven om ons volmaakt te maken en volkomen toe te rusten tot alle goed werk (2 Tim. 3:17)¹³. Gods Woord hoeft niet aangevuld te worden met problemen om Zijn werk te volbrengen.

Dit is een cruciaal punt. Degenen die geloven dat God alle problemen in hun leven heeft voorbeschikt om een of andere deugd uit te werken zal zich onderwerpen aan die problemen en daarmee aan satan, de auteur van die problemen (zie opmerking 3 bij Luc. 13:16)¹⁴. Ze moeten wel, want anders zouden ze, in hun manier van denken, tegen God rebelleren. Toch zegt Jakobus 4:7 ons om ons te onderwerpen aan God en de duivel te weerstaan.¹⁵ Als satan in deze kwestie ons denken kan omdraaien en kan maken dat we ons onderwerpen aan de problemen die hij in ons leven brengt, dan heeft hij ons te pakken (Rom. 6:16)¹⁶.

Paulus roemt erin dat hij zelfs in verdrukking de gelegenheid heeft om gebruik te maken van zijn volharding, en deze te versterken, die hem al als een vrucht van de Geest (Gal. 5:22-23)¹⁷ en door het Woord van God (Rom. 15:4)¹⁸ was gegeven. En hij geloofde dat als hij zou volharden, hij ervaring zou opdoen waardoor hij de volgende keer als de duivel hem aanviel nog meer hoop zou hebben.

Op dezelfde manier kunnen wij roemen in verdrukking, omdat we weten dat ongeacht wat de duivel doet, we zullen winnen en de buit van de overwinning zullen binnenhalen.

Opmerking 9 bij Romeinen 5:3: Het woord "uitwerkt" is een vertaling van het Griekse woord "katergazomai", wat betekent "ten volle werken; volbrengen, tot stand brengen, voltooien". Paulus zei niet dat verdrukking volharding voortbrengt. Volharding komt door de Schrift (Rom. 15:4). Maar verdrukking

maakt dat we gebruiken wat God ons al heeft gegeven door Zijn Woord en daarom worden we als gevolg daarvan sterker.

Opmerking 10 bij Romeinen 5:3: Volharding kan worden uitgelegd als “het vermogen om rustig te verdragen”. Het Griekse woord dat is gebruikt is “hupomone” wat blij (of verwachtingsvol) verdragen, standvastigheid” betekent. Volharding is niet een passief woord, zoals veel mensen het gebruiken, maar het is een actief woord.

Volharding is eigenlijk geloof; geloof dat gedurende een lange tijdsperiode wordt volgehouden. Volharding komt door het Woord (Rom. 15:4), evenals geloof (Rom. 10:17)¹⁹. Volharding (lankmoedigheid of geduld) is een vrucht van de Geest, net als geloof (Gal. 5:22-12)²⁰. Door geloof bleef Mozes standvastig (Heb. 11:27)²¹ en door geloof en volharding ontving Abraham de beloften (Heb. 6:12-15)²². Niet door geloof alleen, maar door een geloof dat gedurende een periode van vijftientig jaar standvastig was.

Volharding is daarom niet passief wachten op God om iets te doen, maar het is tegen alle verwachtingen in actief geloven dat de belofte van God manifest zal worden, ongeacht hoe lang het ook mag duren. Dit soort geloof zal je volmaakt en compleet maken, zodat je niets te kort schiet (Jak.1:4)²³.

Volharding is een nevenproduct van hoop. Romeinen 8:25 zegt: “Indien wij echter hopen op hetgeen wij niet zien, verwachten wij het met volharding.” Als mensen de hoop stevig in zich gevestigd hebben, dan kan geen obstakel of tijdsduur hen ervan weerhouden om vast te houden. Daarom brengt de Schrift volharding voort, omdat de Schrift ons hoop geeft (Rom. 15:4)²⁴.

Volharding, hoop en geloof zijn daarom allemaal met elkaar verstrengeld. Je kunt het ene niet hebben zonder het andere. Iemand die zegt dat hij geduldig op God wacht en toch zijn hoop heeft verloren, is misleid. Evenzo wandelt iemand die God niet gelooft niet in volharding. Eerst komt de hoop op een belofte van Gods Woord. Daarna begint geloof zekerheid en bewijs te geven aan de dingen die men hoopt (Heb. 11:1)²⁵ en als er tijd mee gemoeid is voordat de manifestatie komt, doet volharding zijn werk (Jak. 1:4)²⁶.

4 en de volharding beproefdheid, en de beproefdheid hoop;

Opmerking 11 bij Romeinen 5:4: Het Griekse woord dat hier met “beproefdheid” is vertaald is “dokime” en betekent “beproefdheid van karakter, de kwaliteit om erkend te zijn als een gevolg van toetsingen en beproevingen”. In dit vers kan het ook worden gedefinieerd als “de geaardheid van een veteraan in tegenstelling tot die van een beginnening”. In dit vers gaat het daarom om het karakter dat is gevormd als gevolg van het bevechten en overwinnen van veldslagen.

Opmerking 12 bij Romeinen 5:4: Als hoop op zichzelf staat, zal het ons nooit overwinning geven. Veel mensen hebben gehoopt op dingen en toch hebben ze die hoop nooit werkelijkheid zien worden, omdat ze zich nooit in geloof hebben bewogen. Geloof is de overwinning die de wereld overwonnen heeft (1 Joh. 5:4)²⁷. Toch zal geloof niet werken zonder hoop.

Net zoals een thermostaat de stroom inschakelt van de airconditioning, schakelt hoop ons geloof in. Geloof brengt alleen voort waar we op hopen (Heb. 11:1)²⁸. Daarom is hoop de eerste stap naar geloof.

“Hopen is wensen, gewoonlijk met vertrouwen in de waarschijnlijkheid om te verkrijgen wat gewenst wordt”. De dingen van God wensen met de verwachting dat we die zullen krijgen, is de eerste stap om in geloof te wandelen. Wanneer er eenmaal hoop is, begint geloof het gewenste tot manifestatie te brengen. Als er vertraging optreedt, voltooit volharding het werk.

In deze context zegt Paulus dat onze beproefdheid hoop uitwerkt. In deze zelfde brief zegt hij echter ook dat hoop door de Schrift komt (Rom. 15:4)²⁹. Daarom kunnen we begrijpen dat het karakter dat door verdrukking wordt gevormd toevoegt aan de hoop die we al door de Schrift hebben ontvangen.

5 en de hoop maakt niet beschaamd, omdat de liefde Gods in onze harten uitgestort is door de heilige Geest, die ons gegeven is, 6 zo zeker als Christus, toen wij nog zwak waren, te zijner tijd voor goddelozen is gestorven.

Opmerking 13 bij Romeinen 5:6: Let op de woorden die Paulus gebruikt om ons te beschrijven vóór de verandering van de nieuwe geboorte. Wij waren zwak (dit vers), goddeloos (dit vers), zondaren (vers 8) en vijanden (vers 10). De Heer redde ons niet omdat we het verdienden. Het was een daad van genade.

Hoe groot deze waarheid ook is, Paulus laat het hier niet bij. Hij gaat door met een vergelijking: als God genoeg van ons hield toen wij nog zwak, goddeloos, zondig en vijandig waren, hoeveel te meer is Hij dan bereid om ons ondanks onze daden te redden nu we gerechtvaardigd (vers 9) en verzoend (vers 10) zijn.

7 Want niet licht zal iemand voor een rechtvaardige sterven – maar misschien heeft iemand nog de moed voor een goede te sterven –

Opmerking 14 bij Romeinen 5:7: Paulus probeert hier uit te leggen hoe groot de liefde is die God ons door genade heeft betoond. Om dit te illustreren gebruikt hij de grootste uitdrukking van liefde die de mens kent, namelijk het geven van je leven voor een ander (Joh. 15:13)³⁰. Hij gaat echter nog een stap verder.

Het is mogelijk je voor te stellen dat iemand zijn leven geeft voor iemand anders. Dat is vaak gebeurd. Maar het is ondenkbaar dat iemand zijn leven voor de vijand zou willen opofferen. Toch is dat precies datgene wat God heeft gedaan (vers 10). Omdat dit zo is, hoe kunnen we nu dan ooit twijfelen aan Gods goedheid? Op onze slechtste dag als een Christen houden we oneindig veel meer van God dan op onze beste dag als een ongelovige.

8 God echter bewijst zijn liefde jegens ons, doordat Christus, toen wij nog zondaren waren, voor ons gestorven is.

Opmerking 15 bij Romeinen 5:8: Dit vers wordt in het algemeen aangehaald om de onvoorwaardelijke liefde die God voor zondaren heeft te illustreren. Hoewel dat zeker waar is en dit vers dat ook duidelijk onderwijst, is dat niet het punt dat

Paulus wil maken. In de context spreekt Paulus tot Christenen over de genade van God. Hij maakt een vergelijking en de verzen 9-10 zijn de conclusie van zijn vergelijking. Hij gebruikt deze waarheid in vers 8 dat God Zijn liefde jegens ons bewees toen wij nog zondaren waren als een stap naar een andere waarheid.

Omdat veel mensen dit vers niet in deze context hebben gezien, hebben ze redding door genade aanvaard, maar zijn daarna teruggegaan naar de misleiding dat God ze alleen maar kan gebruiken als ze goed genoeg voor God leven. Hoewel ze de ene waarheid beseften, misten ze de volledige redenering van Paulus. In de context bewijzen deze verzen afdoende dat we onze wandel met God beginnen en voortzetten door geloof in Zijn genade (Kol. 2:6)³¹.

9 Veel meer zullen wij derhalve, thans door zijn bloed gerechtvaardigd, door Hem behouden worden van de toorn.

Opmerking 16 bij Romeinen 5:9: De woorden "veel meer" die hier en in vers 10 worden gebruikt zijn verbazend. Het zou al geweldig zijn om te beseffen dat na onze redding God doorgaat om van ons te houden met dezelfde liefde die Hij aan ons openbaarde door de dood van Zijn Zoon. Maar Paulus zegt dat als iemand eenmaal gerechtvaardigd is uit genade door geloof, God zelfs nog veel meer van hem houdt. Om op dezelfde manier geliefd te zijn zou al fijn zijn geweest, om meer geliefd te zijn zou fantastisch zijn geweest, maar veel meer gaat ons begrip te boven.

Veel Christenen aanvaardden de liefde van God voor de zondaar. Zij reiken in liefde uit naar een dronkaard of overspelige zolang deze verloren is, maar als de dronkaard of overspelige de vergeving van God ontvangt en weer deze zonden begaat, tonen ze geen genade. Ze geloven in feite dat God veel minder van ons houdt nu we gered zijn. Voordat we gered werden kwamen we ermee weg, maar nu moeten we heilig zijn of anders ...

Deze verzen leren duidelijk dat dit niet de waarheid is. God houdt nu meer van ons dan Hij deed voordat we gered waren. En voordat we gered waren hield Hij zoveel van ons dat Hij voor ons stierf. Nu houdt Hij zelfs nog meer van ons.

Betekent dit dat een heilig leven niet meer nodig is? Het betekent dat onze eigen heiligheid niet een vereiste is. We zijn door God aanvaard uit genade door geloof. Maar iemand die werkelijk wedergeboren is, heeft een ander hart gekregen. Hij wil heilig leven (1 Joh. 3:3).³² We falen echter om zo heilig te zijn als we willen zijn. Weten dat God nu meer van ons houdt dan toen Hij Zijn Zoon zond om voor ons te sterven zal, als wij falen, ons ervan weerhouden om ons veroordeeld te voelen, waardoor wij ons terugtrekken en God niet meer dienen.

10 Want als wij, toen wij vijanden waren, met God verzoend zijn door de dood zijns Zoons, zullen wij veel meer, nu wij verzoend zijn, behouden worden, doordat Hij leeft;

11 en dát niet alleen, maar wij roemen zelfs in God door onze Here Jezus [Christus], door wie wij nu de verzoening ontvangen hebben.

12 Daarom, gelijk door één mens de zonde de wereld is binnengekomen en door de zonde de dood, zo is ook de dood tot alle mensen doorgedaan, omdat allen gezondigd hebben;

Opmerking 1 bij Romeinen 5:12: Paulus had al een sterk argument gemaakt voor redding uit genade door geloof. Hij gebruikte een vergelijking die illustreerde hoe groot Gods genade is. Nu gebruikt hij een andere vergelijking om dit zelfde punt duidelijk te maken. Hij begint ermee in dit vers, maar last in de verzen 13-17 een “tussen haakjes” in. Om een volledig beeld te krijgen van wat Paulus bedoelt, helpt het om van vers 12 naar vers 18 te springen.

Hij zegt dat op dezelfde manier dat we, onafhankelijk van onze daden, de zondige natuur erfd, we ook Gods rechtvaardige natuur erven, niet gebaseerd op onze daden, maar door de nieuwe geboorte. De redenering is dat als we zondaars werden door wat één man heeft gedaan, dan kunnen we ook rechtvaardig worden door één man, de Here Jezus Christus.

13 want reeds vóór de wet was er zonde in de wereld. Maar zonde wordt niet toegerekend, als er geen wet is.

Opmerking 2 bij Romeinen 5:13: In vers 12 vergelijkt Paulus de toegerekende rechtvaardigheid met de toegerekende zonde. Hij onderbreekt deze gedachte even en legt in de verzen 13-17 uit hoe God met de zondige natuur van de mens omging van de tijd van Adam tot de tijd van de wet van Mozes. De verzen 12 en 18 kunnen dus achter elkaar gelezen worden om het punt dat Paulus maakt te begrijpen, maar ondertussen wordt in de “tussen haakjes” geplaatste verzen heel belangrijke informatie gegeven.

Paulus zei dat tot de tijd dat de wet werd gegeven de zonde niet aan de mensen werd toegerekend. Zoals in opmerking 6 bij Romeinen 4:3³³ wordt uitgelegd, is het meest gebruikte Griekse woord voor toerekenen “logizomai” wat een rekenkundige term is en betekent dat God de zonden van de mensen niet in een soort van grootboek bijhoudt. In dit geval wordt een ander Grieks woord gebruikt, nl. “ellogao”, dat slechts één andere keer wordt gebruikt in het Nieuwe Testament, nl. in Filemon 18, als “iets in rekening brengen”,³⁴ maar het heeft praktische dezelfde betekenis. Dit is een radicale verklaring.

De meeste mensen hebben de manier waarop God met de mens omging na de zonde van Adam opgevat als een directe verwerping en verbanning uit Zijn aanwezigheid. Met andere woorden, een directe toerekening van de zonden aan de mens. Paulus zegt hier echter precies het tegenovergestelde. God rekende de mensen hun zonde niet toe tot de tijd dat de wet van Mozes werd gegeven.

Met dit in ons achterhoofd zou het de manier moeten veranderen waarop we denken over Gods omgang met de mens tussen de zondeval en het geven van de wet. Adam en Eva werden niet uit de Hof van Eden verdreven omdat God ze niet meer in Zijn aanwezigheid kon verdragen. De manier waarop God met Adam en Eva en hun kinderen omging (Genesis 4) bewijst dat Hij nog steeds bij hen aanwezig was. De reden dat Hij hen uit de Hof van Eden verdreef wordt duidelijk gezegd in Genesis 3:22-23.³⁵ Het was om hen ervan te weerhouden om van de boom des levens te eten waardoor ze voor eeuwig zouden leven.

In plaats van een bestraffende maatregel was het eigenlijk een daad van genade. Het zou verschrikkelijk zijn geweest voor de mens om voor eeuwig in een zondig lichaam te moeten leven, onderworpen aan alle emoties en ziekten die deze zonde met zich meebrengt. God had een beter plan door Jezus.

In overeenstemming met wat Paulus hier bekendmaakt, was God genadig voor de eerste moordenaar (Gen. 4:9-15)³⁶. Hij ging zelfs zover om een teken op zijn voorhoofd te plaatsen en wraak te beloven als iemand hem zou proberen te doden. In tegenstelling daarmee werd, toen de wet eenmaal was gegeven, de eerste man die het voorschrift van de sabbat brak en een paar takjes opraapte tot de dood gestenigd. Dat schijnt niet in verhouding met elkaar te staan. Maar het antwoord is dat vóór de tijd van de wet God de mensen hun zonde niet toerekende zoals Hij dat wel deed nadat de wet was gegeven.

Het lijkt erop dat de verwoesting van Sodom en Gomorra en de zondvloed van Noach twee opmerkelijke uitzonderingen waren. In feite waren dit geen uitzonderingen. Hoewel deze twee oordeelsdaden een straf waren voor de individuele mensen die dit oordeel ondergingen, waren ze eigenlijk een daad van genade voor het gehele menselijke ras. Net zoals een ledemaat of een orgaan soms moet worden opgeofferd om een leven te redden, zo moest God deze zondaars verwoesten om door te kunnen gaan met Zijn genade voor het menselijk ras. De mensen in de dagen van Noach en de inwoners van Sodom en Gomorra waren zo verdorven dat ze als een kankergezwell waren dat gedood moest worden.

De eerste 2.000 jaren nadat de mens in zonde was gevallen (ongeveer de tijd tussen de zondeval en het geven van de wet) rekende God de mens zijn zonden dus niet toe. Daarom werd Abram niet gedood omdat hij zijn halfzuster huwde en werd Jakob niet gedood toen hij de zuster van zijn vrouw huwde (zie opmerking 3 bij Rom. 4:15)³⁷.

We kunnen daarom zien dat Gods eerste reactie op de zonde van de mens genade was en niet oordeel. Het was meer dan 2.000 jaar later dat God de mens zijn zonde ging toerekenen en volgens Galaten 3:19-24³⁸ was dat slechts tijdelijk om met de zonde om te gaan totdat Jezus zou komen. Door Jezus is God wederom de wereld met Zichzelf verzoenende en rekent hij de mens zijn zonde niet toe (2 Kor. 5:19)³⁹.

14 Toch heeft de dood als koning geheerst van Adam tot Mozes, ook over hen, die niet gezondigd hadden op een gelijke wijze als Adam overtrad, die een beeld is van de komende.

Opmerking 3 bij Romeinen 5:14: Als God tot de tijd van de wet van Mozes geen oordeel had gebracht over de zonden van de mens, waarom stierven de mensen dan nog steeds? Is de dood niet het loon van de zonde (Rom. 6:23)⁴⁰? Dus waarom stierven de mensen dan nog steeds als hun zonden hen niet werden toegerekend?

Zonde heeft een tweeledig resultaat. Het is niet alleen een overtreding tegen God, dat Zijn oordeel verdient, maar het is ook de ingang van satan in ons leven. In Romeinen 6:16 staat: "Weet gij niet, dat gij hem, in wiens dienst gij u stelt als slaven ter gehoorzaamheid, ook moet gehoorzamen als slaven, hetzij dan van de zonde tot de dood, hetzij van de gehoorzaamheid tot gerechtigheid?" Als we ons overgeven aan zonde, dan onderwerpen wij onszelf aan satan, de auteur van alle zonde.

Daarom stierven de mensen nog steeds, hoewel God niet Zijn oordeel over hun zonden bracht. Satan was degene die de macht over de dood had (Heb. 2:14)⁴¹ en satan veroorzaakte door de zonde dat mensen stierven. Naarmate de zonde zich vermenigvuldigde op de aarde, nam de potentiële levensduur van de mens af, niet vanwege Gods oordeel, maar vanwege de gevolgen van de zonde op het menselijk ras.

Hieruit kunnen we zien dat zelfs als God de zonde niet oordeelt, de zonde nog steeds dodelijk is. Daarom zou de Nieuwtestamentische gelovige weerstand moeten bieden aan de zonde. God brengt geen oordeel over Zijn kinderen vanwege hun zonde (zie opmerking 11 bij Rom. 4:8)⁴², maar satan zal dat wel doen. Een Christen leeft niet heilig om Gods oordeel te vermijden, maar zodat onze vijand geen toegang tot ons zal hebben.

Opmerking 4 bij Romeinen 5:14: De mensen in de tijd van Adam tot Mozes hadden niet op dezelfde manier als Adam gezondigd, omdat zij niet een rechtstreeks bevel hadden gekregen dat ze overtraden, zoals Adam had gedaan. Ze leefden onder hun eigen geweten, wat voldoende was om hen schuldig te maken (zie opmerking 2 bij Rom. 1:18)⁴³. Niet eerder dan de tijd dat God door Mozes Zijn geboden bekendmaakte ging de mens weer de rechtstreekse bevelen van God overtreden (Rom. 4:15)⁴⁴.

Opmerking 5 bij Romeinen 5:14: Het Griekse woord dat hier met “beeld” is vertaald, is “tupos”, wat “type” betekent. Paulus zegt hier dat Adam een type van Jezus was in die zin dat op dezelfde manier dat door één man de zonde in de wereld kwam, door één man, Jezus, rechtvaardiging in de wereld is gekomen.

15 Maar het is met de genadegave niet zo als met de overtreding; want, indien door de overtreding van die ene zeer velen gestorven zijn, veel meer is de genade Gods en de gave, bestaande in de genade van de ene mens, Jezus Christus, voor zeer velen overvloedig geworden.

Opmerking 1 bij Romeinen 5:15: Paulus begint hier met een serie vergelijkingen. Hij vergelijkt de toegerekende rechtvaardiging door Christus met de toegerekende zonde door Adam. Deze vergelijking maakt Paulus vijf keer, zodat er geen twijfel over kan bestaan dat op dezelfde manier waarop iedereen door Adam een zondaar werd, allen die hun geloof in Christus stellen door Hem gerechtvaardigd worden.

De religieuze wereld heeft feitelijk deze waarheid van de geërfde zonde van Adam geaccepteerd, maar deze waarheid van de geërfde rechtvaardiging door de nieuwe geboorte is voor velen nog steeds een raadsel. Toch zegt Paulus dat als het ene waar is, het andere ook waar is. Deze waarheden zijn als de twee zijden van een munt. Als je de ene waarheid accepteert, moet je de andere ook aanvaarden.

Opmerking 2 bij Romeinen 5:15: Er zijn vijf vergelijkingen (verzen 15-19), maar het zijn tegenstellende vergelijkingen. Door de zonde van Adam gingen de dingen van goed naar kwaad, maar Jezus bracht de dingen van kwaad naar goed. Het resultaat is het volkomen tegenovergestelde, maar hetzelfde principe is werkzaam. Net zoals Adam in staat was de zonde en de consequenties daarvan

over te brengen op zijn afstammelingen, is Jezus in staat om gerechtigheid en alle voordelen daarvan over te brengen op degenen die in Hem geloven.

Opmerking 3 bij Romeinen 5:15: De genadegave waarvan in dit vers en de verzen 16 en 18 gesproken wordt, wordt in vers 17 duidelijk verklaard: het is de gave der gerechtigheid.

16 En het is met het geschenk niet zo als door het zondigen van één; want het oordeel leidde van één overtreding tot veroordeling, maar de genadegave van vele overtredingen tot rechtvaardiging.

Opmerking 4 bij Romeinen 5:16: De ene zonde van Adam bracht een zondige natuur voort in alle mensen, wat op zijn beurt ervoor zorgde dat ieder mens afzonderlijke zonden beging. Jezus bracht echter niet alleen een oplossing voor de oorspronkelijke zonde waardoor het menselijke ras besmet werd, maar ook voor iedere afzonderlijke zonde.

17 Want, indien door de overtreding van de ene de dood als koning is gaan heersen door die ene, veel meer zullen zij, die de overvloed van genade en van de gave der gerechtigheid ontvangen, leven en als koningen heersen door de ene, Jezus Christus.

Opmerking 5 bij Romeinen 5:17: Deze vergelijking wordt weer herhaald in vers 21.

18 Derhalve, gelijk het door één daad van overtreding voor alle mensen tot veroordeling gekomen is, zo komt het ook door één daad van gerechtigheid voor alle mensen tot rechtvaardiging ten leven.

19 Want, gelijk door de ongehoorzaamheid van één mens zeer velen zondaren geworden zijn, zo zullen ook door de gehoorzaamheid van één zeer velen rechtvaardigen worden.

Opmerking 6 bij Romeinen 5:19: Sommige mensen denken dat onze afzonderlijke zonden ons tot een zondaar maken, maar in deze verzen zegt Paulus dat niet. Deze teksten maken duidelijk dat de ene zonde van Adam alle mensen tot zondaren maakte (zie opmerking 17 bij Joh. 8:44)⁴⁵. De zondige natuur van de mens brengt zonden voort, maar de zonden van de mens brengen geen zondige natuur voort.

Iedereen die probeert rechtvaardiging te verkrijgen door zijn daden gaat daarom totaal voorbij aan waar het werkelijk om gaat. Zelfs als iemand in staat was om geen enkele zonde meer te doen, dan nog zou hij de zondige natuur waarmee hij is geboren niet kunnen veranderen. Daarom moeten we wedergeboren worden (zie opmerking 2 bij Joh. 3:3)⁴⁶.

Opmerking 7 bij Romeinen 5:19: Deze teksten zouden het ultieme argument voor rechtvaardiging door genade moeten bieden aan iedereen die gelooft dat de Schrift door God is geïnspireerd. Paulus zegt herhaaldelijk dat gelovigen gerechtvaardigd zijn door geloof in Christus, onafhankelijk van hun daden, net zoals iedereen niet door hun afzonderlijke zonden tot zondaar werd gemaakt, maar door de ene zonde van Adam.

20 Maar de wet is er bijgekomen, zodat de overtreding toenam; waar evenwel de zonde toenam, is de genade meer dan overvloedig geworden,

Opmerking 8 bij Romeinen 5:20: Paulus schreef aan Joodse Christenen die de vergissing maakten te denken dat alleen geloof in Christus niet voldoende was om rechtvaardiging voort te brengen. Ze dachten dat je ook nog moest voldoen aan een standaard van minimale heiligheid door je te houden aan bepaalde geboden van de Oudtestamentische wet. Dat was de aanleiding voor Paulus om dit gehele onderwijs te wijden aan rechtvaardiging door geloof.

Paulus had dusdanig afdoende rechtvaardiging door alleen geloof in Christus bewezen, dat hij wist dat de wettische Joden zich zouden afvragen: "Wat was dan het doel van de wet?" Hij verklaart dat doel in dit vers. De wet was gegeven om de zonde te doen toenemen.

Zoals in opmerking 4 bij Romeinen 3:19 is uitgelegd,⁴⁷ was het doel van de wet niet om ons te versterken in onze strijd tegen de zonde, maar om de zonde te versterken in de strijd tegen ons. De zonde had ons al verslagen, maar wij wisten dat niet. De wet bracht ons dat besef bij, zodat we zouden ophouden met op onszelf te vertrouwen en tot God om redding zouden roepen.

De wet maakte de zonde en alle verwoestende effecten daarvan dus overvloedig, maar Gods genade is zelfs nog overvloediger. De wet maakte dat de zonde ons zodanig ging overheersen dat de genade van God de enige manier is om eraan te ontkomen.

21 opdat, gelijk de zonde als koning heerste in de dood, zo ook de genade zou heersen door rechtvaardigheid ten eeuwigen leven door Jezus Christus, onze Here.

Opmerking 9 bij Romeinen 5:21: De zonde waarvan hier wordt gesproken is niet de afzonderlijke zondige daden die wij begaan, maar de neiging om te zondigen. Paulus spreekt hier over een aangeboren neiging, beheptheid, aanleg om te zondigen.

Het woord "zonde" wordt in 36 verzen in de brief aan de Romeinen gebruikt (Rom. 3:9, 20; 4:8; 5:12, 13, 20, 21; 6:1, 2, 6, 7, 10, 11, 12, 13, 14, 16, 17, 18, 20, 22, 23; 7:7, 8, 9, 11, 13, 14, 17, 20, 23, 26; 8:2, 3, 10; 14:23)⁴⁸ en het meervoud "zonden" in drie verzen (Rom. 3:25; 4:7 en 11:27)⁴⁹.

Het woord 'zonde' of 'zonden' komt van twee Griekse woorden. Een van deze Griekse woorden is "hamartema", dat alleen in Rom. 3:25⁵⁰ wordt gebruikt en verder nog drie keer in het Nieuwe Testament (Marc. 3:28; 4:12; 1 Kor. 6:18)⁵¹.

Het andere Griekse woord is "hamartia". Dit is een zelfstandig naamwoord. Er is ook een werkwoord "hamartano", dat in Rom. 6:15 met "zondigen" is vertaald.⁵² Een zelfstandig naamwoord verwijst naar een persoon, plaats of ding, terwijl een werkwoord naar de actie van het zelfstandige naamwoord verwijst. Daarom verwijzen de woorden 'zonde' of 'zonden' in de brief aan de Romeinen naar de neiging van de mens om te zondigen en niet naar de afzonderlijke zondige daden. Als je denkt dat het woord zonde in deze hoofdstukken naar de daad van zonde verwijst, dan heb je niet begrepen wat Paulus hier zegt.

De strijd van de gelovige is niet tegen afzonderlijke zondige daden, maar tegen de innerlijke neiging om te zondigen. Als deze neiging gebroken kan worden, dan zullen de zondige daden ophouden. Onze afzonderlijke zondige daden zijn slechts een uitdrukking of indicatie hoe goed we het doen in onze strijd tegen deze hartstoestand wat ons tot zondigen aanzet.

In Romeinen 5:12 staat dat deze neiging om te zondigen (of wat door velen de zondige natuur wordt genoemd) door Adam de wereld in werd gebracht. Deze zondige natuur is er de oorzaak van dat we zondigen. Onze afzonderlijke zondige daden gaven ons geen zondige natuur (zie nogmaals opmerking 17 bij Joh. 8:44 en opmerkingen 4 en 4 bij Rom. 7:9)⁵³.

Toen wij werden gered, stierf onze oude mens (Rom. 6:6)⁵⁴ oftewel onze zondige natuur, maar de neiging om te zondigen bleef door de gedachten en gevoelens die de oude mens achterliet. De Christen heeft niet langer meer een zondige natuur die hem aanzet om te zondigen, maar hij is bezig om zijn denken te vernieuwen (Rom. 12:2)⁵⁵.

Opmerking 10 bij Romeinen 5:21: De zonde heerste als een koning door oordeel (vers 16) om iedereen onder de dood te brengen. Oordeel is als een generaal van de zonde die zijn macht oplegt. Evenzo heerst nu Gods genade als een koning door gerechtigheid om allen die in Christus zijn in het eeuwige leven te brengen. Gerechtigheid is de generaal van genade die ons verdedigt tegen alle listen van de duivel.

Zonde zou uiteindelijk de dood aan ieder afzonderlijk mens brengen, of ze nu wel of niet veroordeeld waren (Rom. 6:23)⁵⁶. Maar voor diegenen die zich schuldig en veroordeeld voelen vanwege hun zonden, heeft de zonde een bijzonder verwoestend effect. Evenzo zullen degenen die hun geloof stellen in Christus uiteindelijk Gods eeuwige leven ervaren. Maar diegenen die begrijpen dat gerechtigheid een geschenk is dat ontvangen wordt en niet een loon dat verdiend kan worden, zullen in dit leven regeren over zonde en alle consequenties daarvan.

Als je schuld of veroordeling verwijdert, verliest de zonde alle kracht om te overheersen (1 Kor. 15:56)⁵⁷. Als je de kennis van gerechtigheid door geloof verwijdert, verliest de genade zijn kracht om eeuwig leven in ons dagelijks leven vrij te zetten.

Eindnoten Romeinen – hoofdstuk 5:

(Om in Word terug te gaan: zet de cursor in de eindnoot, klik rechts, kies "Ga naar eindnoot")

¹ Rom. 4:23-24 Echter niet om zijnentwil alleen werd geschreven: het werd hem toegerekend, maar ook om onzentwil, wie het zal worden toegerekend, ons, die ons geloof vestigen op Hem, die Jezus, onze Here, uit de doden opgewekt heeft

² Heb. 11:6 maar zonder geloof is het onmogelijk (Hem) welgevallig te zijn. Want wie tot God komt, moet geloven, dat Hij bestaat en een beloner is voor wie Hem ernstig zoeken.

³ Kol. 2:6 Gelijk gij dan Christus Jezus, de Heere, hebt aangenomen, wandelt *alzo* in Hem; (SV)

⁴ Luc. 2:14 Ere zij God in den hoge, en vrede op aarde bij mensen des welbehagens.

Rom. 10:15 En hoe zal men prediken zonder gezonden te zijn? Gelijk geschreven staat: Hoe liefelijk zijn de voeten van hen, die een goede boodschap brengen.

Ef. 6:15 de voeten geschoeid met de bereidvaardigheid van het evangelie des vredes;

⁵ Ef. 2:18 want door Hem hebben wij beiden in één Geest de toegang tot de Vader.

Ef. 3:12 in wie wij de vrijmoedigheid en de toegang met vertrouwen hebben door het geloof in Hem.

⁶ Titus 2:13 verwachtende de zalige hoop en de verschijning der heerlijkheid van onze grote God en Heiland, Christus Jezus,

⁷ 1 Joh. 3:1-2 Ziet, welk een liefde ons de Vader heeft gegeven, dat wij kinderen Gods genoemd worden, en wij zijn het (ook). Daarom kent de wereld ons niet, omdat zij Hem niet kent. Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods en het is nog niet geopenbaard, wat wij zijn zullen; (maar) wij weten, dat, als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem gelijk zullen wezen; want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is.

⁸ Rom. 8:18 Want ik ben er zeker van, dat het lijden van de tegenwoordige tijd niet opweegt tegen de heerlijkheid, die over ons geopenbaard zal worden.

⁹ Hebr. 12:2 Laat ons oog daarbij (alleen) gericht zijn op Jezus, de leidsman en voleinder des geloofs, die, om de vreugde, welke vóór Hem lag, het kruis op Zich genomen heeft, de schande niet achtende, en gezeten is ter rechterzijde van de troon Gods.

¹⁰ *Joh. 9:2 En zijn discipelen vroegen Hem en zeiden: Rabbi, wie heeft gezondigd, deze of zijn ouders, dat hij blind geboren is?*

Opmerking 2 bij Joh. 9:2: De discipelen stelden een vraag waar tegenwoordig ook nog veel mensen zich het hoofd over breken. Waarom wordt een kind geboren met een fysieke afwijking? Is dat een oordeel van God over de ouders voor een of andere zonde of is het misschien Gods oordeel over dat kind voor zonden waarvan God weet dat hij deze zal plegen?

Jezus had al gezegd tegen de lamme man die Hij genas bij het bad van Betesda om niet meer te zondigen, opdat hem niet iets veel ergers zou overkome (Joh. 5:14). Daarom had Jezus zelf ziekte met zonde in verband gebracht. In dit geval zei Jezus echter dat zijn blindheid niet was veroorzaakt door de zonden van deze man of van zijn ouders (zie opmerking 3 bij Joh. 9:3).

Daarom hebben veel mensen de rest van dit vers opgevat als zou het zeggen dat God deze man blind had gemaakt zodat Hij hem kon genezen en daardoor verheerlijkt zou worden. Uit deze gedachtengang is veel leerstellig onderwijs voortgekomen dat ziekte en andere problemen in ons leven eigenlijk zegeningen van God zijn die zijn bedoeld om God te verheerlijken en ons te corrigeren. Deze redenering stemt echter niet overeen met andere waarheden uit Gods Woord.

In Deuteronomium 28 wordt afdoende de vraag beantwoord of ziekte, armoede en onderdrukking werkelijk verholde zegeningen zijn. God zegt dat ziekte (verzen 21-22, 27-28, 35, 59-61) en armoede (verzen 31-34, 38-48) vloeken zijn, niet zegeningen van God. Christus verlostte ons van deze vloeken van de wet (Gal. 3:13) zodat wij nu door Christus gezegend kunnen worden. De vloeken van God zijn op Jezus geplaatst en weggehaald van degenen die het offer van Jezus aanvaardden.

Jezus onderwees ook dat een huis dat tegen zichzelf is verdeeld niet staande kan houden (Matt. 12:25-26; Marc. 3:23-24, Luc. 11:17-18). Als God deze man blind had gemaakt, dan zou Jezus tegen het oordeel van God zijn ingegaan om hem te genezen. Evenzo, als wij werkelijk geloven dat het een zegen is dat God mensen ziek maakt, dan zouden we beslist niet voor hun genezing moeten bidden of hen naar een dokter moeten sturen of hen medicijnen moeten geven zodat ze genezen worden. Als ziekte een zegen was, dan zouden we de mensen de handen moeten opleggen en hen zegenen met blindheid of kanker.

Natuurlijk zegt Gods Woord ons niet dat we dat moeten doen en het is ook zeker niet het voorbeeld dat Jezus ons gaf. In Hand. 10:38 staat dat God Jezus van Nazaret met de Heilige Geest en met kracht heeft gezalfd. Hij is rondgegaan, weldoende en genezende allen, die door de duivel overweldigd waren. Jezus zei: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, de Zoon kan niets doen van Zichzelf, of Hij moet het de Vader zien doen,

want wat deze doet, dat doet ook de Zoon evenzo (Joh. 5:19). Jezus maakte nooit iemand ziek zodat Hij hem kon genezen. Daarom moeten we concluderen dat God de Vader dat ook niet doet (Joh. 14:9-10). Jezus verklaart hier alleen maar dat, waar dit gebrek ook maar door veroorzaakt mocht zijn, het werk van God was om deze man te genezen. Jezus zei iets dergelijks in Joh. 11:4 over Lazarus. Hij zei: Deze ziekte is niet ten dode, maar ter ere Gods, opdat de Zoon van God erdoor verheerlijkt worde. Dit is niet een verklaring waarom Lazarus ziek was, maar Jezus neemt juist iets wat satan had bedoeld voor vernietiging en doet het ten goede meewerken (Rom. 8:28). Jezus vertelde Zijn discipelen in Joh. 11:15 dat Hij ter wille van hen verblijd was dat Hij niet bij Lazarus was toen deze ziek werd, zodat zij ook konden geloven. Hij bedoelde hiermee te zeggen dat als Hij daar was geweest toen Lazarus ziek werd, Hij hem had genezen en de discipelen hadden dan niet het voorrecht gehad om te zien dat Lazarus uit de dood werd opgewekt. Waarom zou Jezus Lazarus hebben genezen als het Gods wil was hem te doden zodat Hij hem uit de dood kon opwekken? Het was niet God die Lazarus doodde of deze bedelaar blind maakte. Jezus herstelde de situatie alleen maar en zei dat de werken Gods in hem openbaar moesten worden.

Deze man was niet blind geboren omdat iemand had gezondigd, maar omdat de zonde in het algemeen het volmaakte evenwicht dat God in de natuur had geschapen had verdorven. Daarom zijn er ziektes. Niet als een direct resultaat van iemands individuele zonde, maar als een indirect gevolg van zonde in het algemeen (Rom. 8:22).

¹¹ *Marc. 4:16 En evenzo zijn, die op steenachtige plaatsen gezaaid worden, degenen, die, zodra zij het woord horen, het terstond met blijdschap aannemen.*

Opmerking 5 bij Marc. 4:16: Het tweede type persoon dat Jezus beschrijft is iemand die het Woord inderdaad ontvangt, zelfs met grote blijdschap, maar zijn toewijding aan het Woord is oppervlakkig. Net zoals een plant een sterk wortelstelsel moet ontwikkelen om zijn groei te onderhouden, moeten wij geworteld en gegrond worden in Gods Woord (Ef. 3:17; Kol. 1:23; 2:7). Teveel aandacht voor zichtbare groei zal ons ongeduldig maken en ervoor zorgen dat we onszelf niet de tijd geven om stevig gevestigd te worden in de waarheden van Gods Woord. Dit zal altijd onvruchtbaarheid tot gevolg hebben.

Een zaad dat in een ondiep laagje aarde wordt geplant zal sneller ontkiemen en groeien dan een zaad dat in diepe aarde wordt geplant. Het zaad in de diepe aarde zal eerst al zijn energie op de wortels richten, terwijl het zaad in de ondiepe laag aarde geen andere keuze heeft dan zijn inspanningen te richten op de groei van de plant boven de grond. Een tijd lang kan het erop lijken dat de plant in ondiepe aarde verder is dan het andere zaad, maar dat duurt niet lang. Al snel zal deze plant verleppe en sterven, terwijl het zaad dat wortels heeft aangelegd zal groeien en vrucht voortbrengen.

Evenzo kunnen sommige Christenen opgewonden raken over de beloften van Gods Woord, maar ze begaan de vergissing om niet stevig gevestigd te worden in die waarheden voordat ze ermee aan de haal gaan. Dit type persoon zal verwelken als hij onder vuur komt te staan. We kunnen niet leven van de toewijding aan het Woord van iemand anders, we moeten onszelf wortelen (vers 17).

Merk op dat verdrukkingen, vervolgingen en beproevingen instrumenten van de duivel zijn die hij gebruikt om te verhinderen dat Gods Woord vrucht voortbrengt in onze levens. Het zijn geen goede dingen die God op onze weg brengt om ons op te voeden. Het zijn instrumenten van satan die hij heeft bedoeld om onze aandacht af te halen van Gods Woord om te verhinderen dat het Woord in ons gaat wortelen. Het is als de hardloper die al zijn tijd op de tribune doorbrengt om met de toeschouwers te redetwisten over de manier waarop hij de race moet lopen. Hij mag dan misschien de discussie winnen, maar hij zal de race verliezen. We moeten ons door niets laten afleiden om dag en nacht het Woord van God te overpeinzen, want dan zullen we voorspoedig zijn op al onze wegen (Joz. 1:8). Als we consequent Gods Woord in ieder gebied van ons leven op de eerste plaats stellen, dan zal dat Woord zodanig in ons wortelen dat niets het er meer uit kan trekken.

¹² Jak. 1:13 Laat niemand, als hij verzocht wordt, zeggen: Ik word van Godswege verzocht. Want God kan door het kwade niet verzocht worden en Hijzelf brengt ook niemand in verzoeking.

¹³ 2 Tim. 3:16-17 Elk van God ingegeven schriftwoord is ook nuttig om te onderrichten, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de gerechtigheid, opdat de mens Gods volkomen zij, tot alle goed werk volkomen toegerust.

¹⁴ *Luc. 13:16 Moest deze vrouw, die een dochter van Abraham is, welke de satan, zie, achttien jaar gebonden had, niet losgemaakt worden van deze band op de sabbatdag?*

Opmerking 3 bij Luc. 13:16: Deze ziekte was het werk van satan – niet het werk van God. Jezus zei dat satan haar achttien jaar lang had gebonden – niet gezegend. Het onderwijs dat leert dat ziekte eigenlijk een vermomde zegen is omdat de Heer Zijn plan in jouw leven uitwerkt wordt niet in de Schrift gevonden. In Handelingen 10:38 staat: “Jezus is rondgegaan, weldoende en genezende allen, die door de duivel overweldigd waren”. Ze waren niet overweldigd door God. (Vgl. opmerkingen 1-2 bij Matt. 8:16, opmerking 2 bij Marc. 6:5 en opmerking 2 bij Joh. 9:2).

¹⁵ Jak. 4:7 Onderwerpt u dus aan God, maar biedt weerstand aan de duivel, en hij zal van u vliden.

¹⁶ Rom. 6:16 Weet gij niet, dat gij hem, in wiens dienst gij u stelt als slaven ter gehoorzaamheid, ook moet gehoorzamen als slaven, hetzij dan van de zonde tot de dood, hetzij van de gehoorzaamheid tot gerechtigheid?

¹⁷ Gal. 5:22-23 Maar de vrucht van de Geest is liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid, zelfbeheersing. Tegen zodanige mensen is de wet niet.

¹⁸ Rom. 15:4 Al wat namelijk tevoren geschreven is, werd tot ons onderricht geschreven, opdat wij in de weg der volharding en van de vertroosting der Schriften de hoop zouden vasthouden.

¹⁹ Rom. 10:17 Zo is dan het geloof uit het horen, en het horen door het woord van Christus.

²⁰ Gal. 5:22-23 Maar de vrucht van de Geest is liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid, zelfbeheersing. Tegen zodanige mensen is de wet niet.

²¹ Heb. 11:27 Door het geloof heeft hij Egypte verlaten, zonder de toorn des konings te duchten. Want hij bleef standvastig, als ziende de Onzienlijke.

²² Heb. 6:12-15 opdat gij niet traag wordt, maar navolgers moogt zijn van hen, die door geloof en geduld de beloften beërven. Want toen God aan Abraham zijn belofte deed, zwoer Hij, omdat Hij bij niemand hoger kon zweren, bij Zichzelf, zeggende: Voorzeker zal ik u zegenen en zekerlijk u vermeerderen. En zó, door geduld te oefenen, heeft deze het beloofde verkregen.

²³ Jak. 1:4 Maar die volharding moet volkomen doorwerken, zodat gij volkomen en onberispelijk zijt en in niets te kort schiet.

²⁴ Rom. 15:4 Al wat namelijk tevoren geschreven is, werd tot ons onderricht geschreven, opdat wij in de weg der volharding en van de vertroosting der Schriften de hoop zouden vasthouden.

²⁵ Heb. 11:1 Het geloof nu is de zekerheid der dingen, die men hoopt, en het bewijs der dingen, die men niet ziet.

²⁶ Jak. 1:4 Maar die volharding moet volkomen doorwerken, zodat gij volkomen en onberispelijk zijt en in niets te kort schiet.

²⁷ 1 Joh. 5:4 want al wat uit God geboren is, overwint de wereld; en dit is de overwinning, die de wereld overwonnen heeft: ons geloof.

²⁸ Heb. 11:1 Het geloof nu is de zekerheid der dingen, die men hoopt, en het bewijs der dingen, die men niet ziet.

²⁹ Rom. 15:4 Al wat namelijk tevoren geschreven is, werd tot ons onderricht geschreven, opdat wij in de weg der volharding en van de vertroosting der Schriften de hoop zouden vasthouden.

³⁰ Joh. 15:13 Niemand heeft grotere liefde, dan dat hij zijn leven inzet voor zijn vrienden.

³¹ Kol. 2:6 (SV) Gelijk gij dan Christus Jezus, de Heere, hebt aangenomen, wandelt *alzo* in Hem;

³² 1 Joh. 3:3 En een ieder, die deze hoop op Hem heeft, reinigt zich, gelijk Hij rein is.

³³ *Rom. 4:3 Want wat zegt het schriftwoord? Abraham geloofde God en het werd hem tot gerechtigheid gerekend.*

Opmerking 6 bij Romeinen 4:3: Het Griekse woord dat hier is vertaald met “toegerekend” is “logizomai” wat betekent: “inventariseren, een schatting maken”. Het is een rekenkundige term dat “in het grootboek opnemen” betekent. Ditzelfde woord wordt elf keer in dit hoofdstuk gebruikt in de vormen toegerekend, toerekenen en toerekent (Rom. 4:3, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 22, 23, 24).

³⁴ Filemon 18 En, mocht hij u schade berokkend hebben of iets schuldig zijn, breng dat mij in rekening.

³⁵ Gen. 3:22-23 En de HERE God zeide: Zie, de mens is geworden als Onzer een door de kennis van goed en kwaad; nu dan, laat hij zijn hand niet uitstrekken en ook van de boom des levens nemen en eten, zodat hij in eeuwigheid zou leven. Toen zond de HERE God hem weg uit de hof van Eden om de aardbodem te bewerken, waaruit hij genomen was.

³⁶ Gen. 4:9-15 Toen zeide de HERE tot Kaïn: Waar is uw broeder Abel? En hij zeide: Ik weet het niet; ben ik mijns broeders hoeder? En Hij zeide: Wat hebt gij gedaan? Hoor, het bloed van uw broeder roept tot Mij van de aardbodem. En nu, vervloekt zijt gij, ver van de bodem, die zijn mond heeft opengesperd om het bloed van uw broeder van uw hand te ontvangen. Wanneer gij de aardbodem bewerken zult, zal hij u zijn volle opbrengst niet meer geven; een zwerver en een vluchteling zult gij op de aarde zijn. Toen zeide Kaïn tot de HERE: Mijn misdaad is te groot om de straf te dragen. Zie, Gij verdrijft mij heden uit het land en ik zal voor uw aangezicht verborgen zijn, een zwerver en een vluchteling op de aarde; ieder, die mij aantreft, zal mij doden. Toen zeide de HERE tot hem: Geenszins; ieder, die Kaïn doodt, zal zeventvoudig boeten. En de HERE stelde een teken aan Kaïn, dat niemand, die hem zou aantreffen, hem zou verslaan.

³⁷ Rom. 4:15 *De wet immers bewerkt toorn; waar echter geen wet is, is ook geen overtreding.*

Opmerking 3 bij Romeinen 4:15: De wet van God zette de toorn van God vrij (zie opmerking 4 bij Joh. 3:36). Zonder de wet was er geen toorn, omdat er zonder de wet geen overtredingen waren. In 1 Johannes 3:4 staat: "Ieder, die de zonde doet, doet ook de wetteloosheid, en de zonde is wetteloosheid." Voordat de wet van God was gegeven, rekende God daarom de zonden van de mensen hen niet toe (zie opmerking 2 bij Rom. 5:13).

Daarom werd Abraham niet gedood omdat hij zijn halfzuster huwde (zie opmerking 5 bij Rom. 4:3) en Jakob werd niet gedood omdat hij de zuster van zijn vrouw trouwde (Lev. 18:18). God had nog niet de wet met betrekking tot deze dingen gegeven en daarom begingen deze mannen geen opzettelijke overtreding. Toen de wet van God dus werd gegeven, werd de zonde tot leven gemaakt en stierven wij (zie opmerking 3 en 4 bij Rom. 7:9). De wet bracht dood voort door Gods toorn over onze zonden vrij te zetten (zie nogmaals opmerking 4 bij Rom. 3:19).

Iedereen die probeert de wet van God te houden met als doel om gerechtvaardigd te worden voor het aangezicht van God, zal ook de toorn van God op zijn leven vrijzetten. Prijs God voor Jezus die ons onder de wet uithaalde en ons onder de genade bracht (Rom. 6:14).

³⁸ Gal. 3:19-24 Waartoe dient dan de wet? Om de overtredingen te doen blijken is zij erbij gevoegd, totdat het zaad zou komen, waarop de belofte sloeg, en zij is op last van (God) door engelen in de hand van een middelaar gegeven. Een middelaar is niet (de vertegenwoordiger) van één; God echter is één. Is de wet dan in strijd met de beloften [Gods]? Volstrekt niet! Want indien er een wet gegeven was, die levend kon maken, dan zou inderdaad uit een wet de gerechtigheid voortgekomen zijn. Neen, de Schrift heeft alles besloten onder de zonde, opdat ten gevolge van het geloof in Jezus Christus de belofte het deel zou worden van hen, die geloven. Doch voordat dit geloof kwam, werden wij onder de wet in verzekerde bewaring gehouden met het oog op het geloof, dat geopenbaard zou worden. De wet is dus een tuchtmeester voor ons geweest tot Christus, opdat wij uit geloof gerechtvaardigd zouden worden. Nu echter het geloof gekomen is, zijn wij niet meer onder de tuchtmeester.

³⁹ 2 Kor. 5:19 welke immers hierin bestaat, dat God in Christus de wereld met Zichzelf verzoenende was, door hun hun overtredingen niet toe te rekenen, en dat Hij ons het woord der verzoening heeft toevertrouwd.

⁴⁰ Rom. 6:23 Want het loon, dat de zonde geeft, is de dood, maar de genade, die God schenkt, is het eeuwige leven in Christus Jezus, onze Here.

⁴¹ Heb. 2:14 Daar nu de kinderen aan bloed en vlees deel hebben, heeft ook Hij op gelijke wijze daaraan deel gekregen, opdat Hij door zijn dood hem, die de macht over de dood had, de duivel, zou onttronen.

⁴² Rom. 4:8 *Zalig de man, wiens zonde de Here geenszins zal toerekenen.*

Opmerking 11 bij Romeinen 4:8: Het Griekse woord dat in dit vers is vertaald met "geenszins" is een nadrukkelijke ontkenning en het betekent "nooit". Op deze manier wordt in de sterkst mogelijke taal aangegeven dat bij degenen die vergeving hebben ontvangen hun zonden nooit tegen hun zullen worden gebruikt. Paulus zei niet alleen maar "niet", maar "geenszins" wat inhoudt dat zelfs toekomstige zonden eens en voor altijd zijn vergeven door het offer van Jezus (Heb. 10:10, 14).

De meeste Christenen hebben de idee dat de zonden die zij hebben begaan voordat zij hun geloof in Christus beleeden bij hun redding vergeven zijn, maar dat iedere zonde die zij na die tijd hebben begaan niet vergeven is totdat ze er berouw van hebben en er vergeving voor hebben gevraagd. Dat is niet het geval.

Al onze zonden, die van het verleden, de huidige en toekomstige zonden, zijn ons vergeven door het ene offer van Jezus. Als God geen toekomstige zonden kan vergeven, dan zou niemand van ons gered kunnen worden, omdat Jezus slechts eenmaal stierf, bijna 2.000 jaar geleden, voordat we ook maar enige zonde hadden begaan. Al onze zonden zijn vergeven.

Waarom staat er dan in 1 Joh. 1:9: "Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid."? Dit gaat niet over de eeuwige redding van onze geest, maar de redding van onze zielen (Jak. 1:21; 1 Pet. 1:9). Onze geest is bij onze redding wedergeboren en de zonde zal nooit worden toegerekend aan onze wedergeboren geest. De geest is voor altijd geheiligd en volmaakt (Heb. 10:10, 14; 12:23) en kan niet zondigen (1 Joh. 3:9).

We zijn echter nog steeds in het proces om onze zielen te redden (Jak. 1:21; 1 Pet. 1:9). Als we zondigen heeft de duivel een wettelijk recht om zijn vormen van dood in ons gebied van de ziel te brengen (Rom. 6:16). Hoe krijgen we de duivel eruit wanneer hij eenmaal is binnengekomen? We belijden het en God brengt de vergeving, die al een werkelijkheid is in onze wedergeboren geest, in het gebied van de ziel en de duivel heeft geen recht meer om te blijven.

Als we iedere zonde moesten belijden die we na onze wedergeboorte hebben begaan om onze redding te kunnen behouden, dan zou niemand er ooit toe in staat zijn. Want wat als we één zonde vergeten te belijden? Dat legt de last van redding op ons terug.

We moeten onthouden dat God een Geest is (Joh. 4:24) en we moeten Hem aanbidden door onze wedergeboren geest. Daarom zijn we werkelijk gezegend omdat God geen enkele zonde toerekent aan onze geest. Onze geest is rein en puur (Ef. 4:24; Heb. 12:23; 1 Joh. 4:17) en zal niet veranderen vanwege ons gedrag.

⁴³ *Rom. 1:18 Want toorn van God openbaart zich van de hemel over alle goddeloosheid en ongerechtigheid van mensen, die de waarheid in ongerechtigheid ten onder houden,*

Opmerking 2 bij Romeinen 1:18: In Romeinen 1:18-20 verklaart Paulus dat God Zichzelf aan de hele mensheid heeft geopenbaard. De schriften van het Oude Testament zeggen dat God Zich door de natuur aan iedereen heeft geopenbaard (Ps. 19:2-3), maar Paulus verklaart hier dat er bij ieder mens een intuïtieve openbaring is van God.

In deze verzen zijn er vijf woorden die de omvang beschrijven waarmee God Zichzelf aan de mensheid heeft geopenbaard en die de moeite waard zijn om aandacht aan te geven. Ieder van deze vijf woorden zouden op zichzelf al een sterk argument zijn voor wat Paulus vertelt. De combinatie van deze woorden in slechts twee zinnen benadrukken echter de zekerheid van wat Paulus beweert.

Het gebruik van het woord "alle" in vers 18 laat de omvang zien waarmee God Zichzelf heeft geopenbaard. God heeft een getuigenis in ieder mens geplaatst tegen alle goddeloosheid en ongerechtigheid.

In vers 19 is het Griekse woord dat hier is vertaald met "openbaar" en met "geopenbaard" het woord "phaneroo", wat betekent "duidelijk maken, zichtbaar, kenbaar, merkbaar maken, manifesteren, laten zien". Dit woord maakt het zeer duidelijk dat deze instinctieve of intuïtieve kennis niet zo subtiel is dat het over het hoofd kan worden gezien. God geeft ieder mens het recht om te kiezen, maar er kan geen twijfel over bestaan dat ieder mens ooit eens duidelijk de fundamentele waarheden van het bestaan van God heeft gezien en begrepen.

In vers 20 zegt Paulus dat deze innerlijke kennis van God ervoor zorgt dat ieder mens de onzichtbare dingen van God met het verstand kan doorzien. Het Griekse woord dat met "doorzien" is vertaald is "kathorao", wat betekent: "volledig aanschouwen, duidelijk bevatten". Dit laat er geen twijfel over bestaan dat ieder mens die ooit op aarde heeft gewandeld een duidelijke openbaring van God heeft gehad. Het gebruik van het woord "verstand" benadrukt dat God de mensen niet alleen kennis heeft gegeven, maar ook dat de mens die kennis kan begrijpen.

Daarom zal niemand op de dag des oordeels voor God staan en kunnen zeggen: "God is niet rechtvaardig". Hij heeft iedereen die ooit heeft geleefd, ongeacht hoe ver of geïsoleerd iemand heeft gewoond, de gelegenheid gegeven om Hem te kennen. Ieder is zonder verontschuldiging.

Iemand zou nu kunnen zeggen: "Als dit waar is, waarom zien we dan niet meer van deze intuïtieve kennis van God in de levens van degenen die het evangelie niet hebben gehoord?" Paulus geeft hierop het antwoord in de verzen 21-23.

⁴⁴ Rom. 4:15 De wet immers bewerkt toorn; waar echter geen wet is, is ook geen overtreding.

⁴⁵ *Joh. 8:44 Gij hebt de duivel tot vader en wilt de begeerten van uw vader doen. Die was een mensenmoorder van den beginne en staat niet in de waarheid, want er is in hem geen waarheid. Wanneer hij de leugen spreekt, spreekt hij naar zijn aard, want hij is een leugenaar en de vader der leugen.*

Opmerking 17 bij Joh. 8:44: Wij zijn allemaal in zonde geboren (Ps. 51:5; Rom. 5:19) en waren daarom van nature kinderen des toorns (Ef. 2:3). Dat is de reden waarom we zondigden. Onze zonden tasten niet onze natuur aan, maar onze bedorven natuur maakt dat wij zondigen. Daarom moeten we opnieuw geboren worden (Joh. 3:7) en een nieuwe schepping worden in Christus (2 Kor. 5:17).

⁴⁶ *Joh. 3:3 Jezus antwoordde en zeide tot hem: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, tenzij iemand wederom geboren wordt, kan hij het Koninkrijk Gods niet zien.*

Opmerking 2 bij Joh. 3:3: Om het Koninkrijk van God binnen te kunnen gaan is het essentieel om wederomgeboren te zijn (vers 5). Zoals Jezus aan Nicodemus uitlegde, is dit niet een tweede lichamelijke geboorte, maar juist een geestelijke geboorte. Door zonde werd onze geest dood voor God (gescheiden van God) (Rom. 3:23; 6:23; 7:9.11; Ef. 2:1,5). Net zoals we niet zelf onze lichamelijke geboorte veroorzaakten, kunnen we ook niet onze geestelijke geboorte zelf voortbrengen. We zijn totaal niet bij machte om onszelf te redden (Jer. 13:23; Rom. 3:10-12; 8:7-8; Ef. 2:3) en daarom hebben wij een Redder nodig (Titus 1:4; 2:13; 3:4-5). Als we alleen maar in de Here Jezus Christus geloven zijn we gered (Hand. 16:31). Geloof is de enige voorwaarde (Rom. 3:28; 10:6-9). Alleen geloof redt. Reddend geloof staat echter niet alleen. In Jac. 2:17-18 staat: "geloof, indien het niet met werken gepaard gaat, is, op zichzelf genomen, dood ... toon mij dan uw geloof zonder de werken, en ik zal u mijn geloof tonen uit mijn werken." Redding is niet een reformatie, maar juist een vernieuwing, een nieuwe geboorte, een nieuwe schepping (2 Kor. 5:17), die alleen maar tot stand kan worden gebracht door een creatief wonder van de Heilige Geest (Joh. 1:13; 3:5).

⁴⁷ *Rom. 3:19 Nu weten wij, dat de wet, bij al wat zij zegt, tot hén spreekt, die onder de wet zijn, opdat alle mond gestopt en de gehele wereld strafwaardig worde voor God,*

Opmerking 4 bij Romeinen 3:19: Paulus begint nu aan een serie radicale verklaringen. Ze zijn radicaal omdat de Joden uit zijn tijd, net zoals veel kerkmensen uit onze tijd, dachten dat de wet van God was gegeven zodat we onze redding konden verdienen door ons aan de wet te houden. Dat was niet het doel. De wet was niet gegeven met als doel om rechtvaardiging voort te brengen (Rom. 3:20, 28; 4:13; Gal. 2:16; 3:11; Gal. 5:4; Ti. 3:5).

De wet was gegeven om te doden (2 Kor. 3:7) en om te veroordelen (2 Kor. 3:9). De wet vermeerderde de zonde (1 Kor. 15:56) en bracht de zonde tot leven (Rom. 7:9). De wet maakte dat de zonde de gelegenheid kreeg om ons te misleiden en allerhande begeerte in ons op te wekken (Rom. 7:8, 11). Kortom, de wet versterkte onze vijand, de zonde, maar niet ons.

Waarom had God ons iets willen geven dat onze vijand zou versterken? Omdat wij al verslagen waren door de zonde, maar we wisten het niet. De mensheid was misleid in het denken dat, hoewel we niet volmaakt waren, onze zonden toch zeker niet zo slecht waren. Eigenlijk zijn we best goede mensen en het resultaat zal ook wel goed uitpakken. Het enige wat verkeerd is met dit denken is dat God geen vergelijkende statistieken bijhoudt. Het maakt niet uit of je beter bent dan iemand anders. Ieder heeft gezondigd en derft de heerlijkheid Gods (vers 23) en het loon van de zonde (iedere zonde) is de dood (Rom. 6:23).

In Jakobus 2:10 staat: "Want wie de gehele wet houdt, maar op één punt struikelt, is schuldig geworden aan alle (geboden)." Als iemand één zonde doet is hij schuldig aan alle zonden. Het is te vergelijken met het breken van een raam. Het maakt niet uit hoe groot het gat is dat je in het raam maakt. Als het gebroken is, moet het hele raam worden vervangen. Als we slechts het kleinste gebod overtreden zijn we al schuldig aan het overtreden van alle geboden.

God moest dus de misleiding doorprikken waar de mensen in waren gevallen omdat ze dachten dat ze vast wel goed genoeg waren om door God te worden aanvaard. De manier waarop Hij dit deed was door het geven van de wet. Het bracht de zonde en begeerte in ons tot leven. Voor degenen die de wet ontvingen werd het onmiskenbaar duidelijk dat als God de heilige volmaaktheid van de wet eiste, niemand door zijn eigen goedheid gered kon worden.

Dat was het punt dat God maakte en dat was het punt dat Paulus hier maakt. Niemand kan gered worden door zich te houden aan de wet, omdat allen hebben gezondigd en de volmaaktheid van de wet derven (vers 23).

De wet ontdeed ons daarom van iedere verontschuldiging en maakte ons schuldig voor God. De wet gaf ons de kennis hoe zondig we waren en haalde iedere misleiding weg dat we ooit gered zouden kunnen worden omdat we, in vergelijking tot anderen, "zulke aardige mensen" waren. In Galaten 3:23 zegt Paulus: "Doch voordat dit geloof kwam, werden wij onder de wet in verzekerde bewaring gehouden met het oog op het geloof, dat geopenbaard zou worden.". De wet nam iedere hoop op redding weg, behalve geloof in een redder. Dat was het doel van de wet.

⁴⁸ Rom. 3:9 Wat dan? Worden anderen boven ons gesteld? In geen enkel opzicht; wij hebben immers tevoren Joden zowel als Grieken beschuldigd, dat zij allen onder de **zonde** zijn

Rom. 3:20 daarom, dat uit werken der wet geen vlees voor Hem gerechtvaardigd zal worden, want wet doet **zonde** kennen.

Rom. 4:8 Zalig de man, wiens **zonde** de Here geenszins zal toerekenen.

Rom. 5:12 Daarom, gelijk door één mens de **zonde** de wereld is binnengekomen en door de **zonde** de dood, zo is ook de dood tot alle mensen doorgegaan, omdat allen gezondigd hebben;

Rom. 5:13 want reeds vóór de wet was er **zonde** in de wereld. Maar **zonde** wordt niet toegerekend, als er geen wet is.

Rom. 5:20 Maar de wet is er bijgekomen, zodat de overtreding toenam; waar evenwel de **zonde** toenam, is de genade meer dan overvloedig geworden,

Rom. 5:21 opdat, gelijk de **zonde** als koning heerste in de dood, zo ook de genade zou heersen door rechtvaardigheid ten eeuwigen leven door Jezus Christus, onze Here.

Rom. 6:1 Wat zullen wij dan zeggen? Mogen wij bij de **zonde** blijven, opdat de genade toeneme?

Rom. 6:2 Volstrekt niet! Immers, hoe zullen wij, die der **zonde** gestorven zijn, daarin nog leven?

Rom. 6:6 dit weten wij immers, dat onze oude mens medegekruisigd is, opdat aan het lichaam der **zonde** zijn kracht zou ontnomen worden en wij niet langer slaven der **zonde** zouden zijn;

Rom. 6:7 want wie gestorven is, is rechtens vrij van de **zonde**.

Rom. 6:10 Want wat zijn dood betreft, is Hij voor de **zonde** eens voor altijd gestorven; wat zijn leven betreft, leeft Hij voor God.

Rom. 6:11 Zo moet het ook voor u vaststaan, dat gij wèl dood zijt voor de **zonde**, maar levend voor God in Christus Jezus

Rom. 6:12 . Laat dan de **zonde** niet langer als koning heersen in uw sterfelijk lichaam, zodat gij aan zijn begeerten zoudt gehoorzamen,

Rom. 6:13 en stelt uw leden niet langer als wapenen der ongerechtigheid ten dienste van de **zonde**, maar stelt u ten dienste van God, als mensen, die dood zijn geweest, maar thans leven, en stelt uw leden als wapenen der gerechtigheid ten dienste van God.

Rom. 6:14 Immers, de **zonde** zal over u geen heerschappij voeren, want gij zijt niet onder de wet, maar onder de genade.

Rom. 6:16 Weet gij niet, dat gij hem, in wiens dienst gij u stelt als slaven ter gehoorzaamheid, ook moet gehoorzamen als slaven, hetzij dan van de **zonde** tot de dood, hetzij van de gehoorzaamheid tot gerechtigheid?

Rom. 6:17 Maar Gode zij dank: gij wáart slaven der **zonde**, doch gij zijt van harte gehoorzaam geworden aan die vorm van onderricht, die u overgeleverd is;

Rom. 6:18 en, vrijgemaakt van de **zonde**, zijt gij in dienst gekomen van de gerechtigheid.

Rom. 6:20 Want toen gij slaven waart der **zonde**, waart gij vrij van de gerechtigheid.

Rom. 6:22 Maar thans, vrijgemaakt van de **zonde** en in de dienst van God gekomen, hebt gij tot vrucht uw heiliging en als einde het eeuwige leven.

Rom. 5:23 Want het loon, dat de **zonde** geeft, is de dood, maar de genade, die God schenkt, is het eeuwige leven in Christus Jezus, onze Here.

Rom. 7:7 Wat zullen wij dan zeggen? Is de wet **zonde**? Volstrekt niet! Ja, ik zou de **zonde** niet hebben leren kennen, tenzij door de wet; immers, ook van de begeerlijkheid zou ik niet geweten hebben, indien de wet niet zeide: gij zult niet begeren.

Rom. 7: 8 Maar uitgaande van het gebod, wekte de **zonde** in mij allerlei begeerlijkheid op; want zonder wet is de **zonde** dood.

Rom. 7:9 Ik heb eertijds geleefd zonder wet; toen echter het gebod kwam, begon de **zonde** te leven, maar ik begon te sterven,

Rom. 7:11 want de **zonde** heeft uitgaande van het gebod, mij misleid en door middel daarvan gedood.

Rom. 7:13 Is dan het goede mijn dood geworden? Volstrekt niet! Maar de **zonde** heeft, opdat zij zou blijken **zonde** te zijn, door het goede mijn dood bewerkt, opdat de **zonde** bij uitstek zondig zou worden door het gebod.

Rom. 7:14 Wij weten immers, dat de wet geestelijk is; ik echter ben vlees, verkocht onder de **zonde**.

Rom. 7:17 Doch dan bewerk ik het niet meer, maar de **zonde**, die in mij woont.

Rom. 7:20 Indien ik nu datgene doe, wat ik niet wens, dan bewerk ik het niet meer, maar de **zonde**, die in mij woont.

Rom. 7:23 maar in mijn leden zie ik een andere wet, die strijd voert tegen de wet van mijn verstand en mij tot krijgsgevangene maakt van de wet der **zonde**, die in mijn leden is.

Rom. 7:26 Derhalve ben ik zelf met mijn verstand dienstbaar aan de wet Gods, maar met mijn vlees aan de wet der **zonde**.

Rom. 8:2 Want de wet van de Geest des levens heeft u in Christus Jezus vrijgemaakt, van de wet der **zonde** en des doods.

Rom. 8:3 Want wat de wet niet vermocht, omdat zij zwak was door het vlees – God heeft, door zijn eigen Zoon te zenden in een vlees, aan dat der **zonde** gelijk, en wel om de **zonde**, de zonde veroordeeld in het vlees,

Rom. 8:10 Indien Christus in u is, dan is wel het lichaam dood vanwege de **zonde**, maar de geest is leven vanwege de gerechtigheid.

Rom. 14:23 Maar wie twijfelt, wanneer hij eet, is veroordeeld, omdat hij het niet uit geloof doet. En al wat niet uit geloof is, is **zonde**.

⁴⁹ Rom. 3:25 Hem heeft God voorgesteld als zoenmiddel door het geloof, in zijn bloed, om zijn rechtvaardigheid te tonen, daar Hij de **zonden**, die tevoren onder de verdraagzaamheid Gods gepleegd waren, had laten geworden

Rom. 4:7 Zalig zij, wier ongerechtigheden vergeven en wier **zonden** bedekt zijn.

Rom. 11:27 En dit is mijn verbond met hen, wanneer Ik hun **zonden** wegneem.

⁵⁰ Rom. 3:25 Hem heeft God voorgesteld als zoenmiddel door het geloof, in zijn bloed, om zijn rechtvaardigheid te tonen, daar Hij de zonden, die tevoren onder de verdraagzaamheid Gods gepleegd waren, had laten geworden.

⁵¹ Marc. 3:28 Voorwaar, Ik zeg u, dat alle zonden aan de kinderen der mensen zullen vergeven worden, ook de godslasteringen, welke zij gesproken mogen hebben;
Marc. 4:12 Opdat zij ziende zien, en niet bemerken, en horende horen, en niet verstaan; opdat zij zich niet te eniger tijd bekeren, en hun de zonden vergeven worden. (SV)
1 Kor. 6:18 Vliedt de hoererij. Elke andere zonde, die een mens doet, gaat buiten zijn eigen lichaam om. Maar door hoererij bezondigt men zich aan zijn eigen lichaam.

⁵² Rom. 6:15 Wat dan? Zullen wij zondigen, omdat wij niet onder de wet, maar onder de genade zijn? Volstrekt niet!

⁵³ *Rom. 7:9 Ik heb eertijds geleefd zonder wet; toen echter het gebod kwam, begon de zonde te leven, maar ik begon te sterven,*

Opmerking 3 bij Romeinen 7:9: Paulus verklaart hier dat er een tijd in zijn leven was dat hij (in zijn ziel, emotioneel en als persoonlijkheid) niet van God was gescheiden. Dit was voordat het gebod kwam. Maar de wet van God werd duizenden jaren voordat Paulus was geboren gegeven. Wat betekent dit dus?

Waar Paulus spreekt van de tijd dat het gebod, of de wet kwam, spreekt hij van de tijd in het leven van iedere persoon waarop deze inziet dat hij het gebod van God overtreedt. Een kind kan misschien weten dat hem is verteld dat hij bepaalde dingen niet mag doen en als hij het wel doet, hij gestraft zal worden. Er komt echter een tijd dat het kind beseft dat hij niet ongehoorzaam is aan alleen maar moeder of vader of aan de maatschappij, maar dat het ongehoorzaamheid aan God is. Dat is de tijd dat het gebod komt en vanaf die tijd rekent God die persoon zijn zonde toe. Voor die tijd wordt de zondige natuur van die persoon hem niet toegerekend (zie opmerking 2 bij Rom. 5:13) en kan hij gemeenschap hebben met God.

Merk op dat Paulus zei "toen echter het gebod kwam, begon de zonde te leven". Hij zei niet dat de zonde toen pas kwam. Je kunt niet iets opwekken dat al niet bestond. De zondige natuur bestaat al in ieder mens als hij geboren wordt (zie opmerkingen 1 en 4 bij Rom. 5:15), maar totdat het gebod komt, is die natuur dood (vers 8). Dat betekent niet dat die natuur niet werkt. Wij weten uit ervaring dat zeer jonge kinderen al een goed werkende zondige natuur kunnen hebben. Maar God rekent ons die zonde niet toe tot de tijd dat ieder persoon willens en wetens Gods gebod overtreedt.

Daarom kunnen kinderen van God ontvangen voordat ze zelfs maar wedergeboren zijn en vanwege deze redenering gaan kleine kinderen die sterven naar de hemel. Tot de tijd, die Paulus "toen het gebod kwam" noemt en die door velen "de leeftijd van onderscheid" wordt genoemd, bestaat de zondige natuur wel, maar God rekent die zonde niet toe. Daarom dragen ze niet Gods oordeel over die zonde. Maar als de tijd van het gebod eenmaal is gekomen, dan wordt de toorn van God over die zonde vrijgezet (zie opmerking 3 bij Rom. 4:15), en tenzij zij Jezus als hun Redder ontvangen, zullen ze de eeuwige straf van God moeten ondergaan (zie opmerking 4 bij Marc. 3:29).

Het is onmogelijk om een bepaalde leeftijd te plaatsen bij de tijd waarop dit onderscheid bij kinderen voorkomt. Het varieert van persoon tot persoon en voor sommigen, zoals in gevallen van achterlijkheid, is het mogelijk dat deze leeftijd van onderscheid nooit wordt bereikt. We kunnen er echter zeker van zijn dat onze alwetende God rechtvaardig zal zijn in Zijn oordeel over iedere persoon.

Opmerking 4 bij Romeinen 7:9: Iedere individuele persoon is geboren met een natuur die dood is door overtredingen en zonde (Ef. 2:1-3), maar totdat hij begrijpt dat hij rekenschap aan God is verschuldigd, wordt de zonde hem niet toegerekend. Tot die tijd zijn mensen levend in die zin dat ze met God kunnen communiceren zonder de barrière van zonde. Maar als het gebod eenmaal is gekomen en de zonde wordt toegerekend, is er een scheiding (of dood) van God die alleen maar hersteld kan worden door de nieuwe geboorte (zie opmerking 2 bij Joh. 3:3) door geloof in Jezus.

⁵⁴ Rom. 6:6 dit weten wij immers, dat onze oude mens medegekruisigd is, opdat aan het lichaam der zonde zijn kracht zou ontnomen worden en wij niet langer slaven der zonde zouden zijn;

⁵⁵ Rom. 12:2 En wordt niet gelijkvormig aan deze wereld, maar wordt hervormd door de vernieuwing van uw denken, opdat gij moogt erkennen wat de wil van God is, het goede, welgevallige en volkomene.

⁵⁶ Rom. 6:23 Want het loon, dat de zonde geeft, is de dood, maar de genade, die God schenkt, is het eeuwige leven in Christus Jezus, onze Here.

⁵⁷ 1 Kor. 15:56 De prikkel des doods is de zonde en de kracht der zonde is de wet.